

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.810 van 28 november 2003
in de zaak A. 144.396/IX-3987.**

In zake : Nicholas DE COCK,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. MALUMGRÉ,
kantoor houdende te TESSENDERLO,
Lichtveld 55, A2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Nicholas DE COCK op 24 november 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 25 september 2003 van de deliberatiecommissie van de Koninklijke Militaire School waarbij hij definitief mislukt wordt verklaard voor de militaire initiatiefase als leerling van de Koninklijke Militaire School;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 26 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2003, om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MALUMGRÉ, die verschijnt voor verzoeker, en van majoor militair administrateur A. DE DECKER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat het bestreden besluit dagtekent van 25 september
2003; dat verzoeker niet betwist dat het hem dezelfde dag over-handigd is;

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de
gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de
tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder
de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de
vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de
onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is;

2.1. Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat de vordering
ingediend is op 24 november 2003 terwijl verzoeker reeds op 25 september 2003
kennis had van het bestreden besluit;

Overwegende dat verzoeker het beroep op de procedure bij
hoogdringendheid verantwoordt door het feit dat hij op 13 januari 2004 de
leeftijdsgrens bereikt -31 jaar- om toegelaten te worden tot de Koninklijke Militaire
School; dat hij betoogt dat, zelfs indien hij onmiddellijk na de kennisneming van het
bestreden besluit een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure had
ingediend, die vordering ook niet tijdig afgehandeld had kunnen worden; dat hij ter
terechtzitting verwijst naar de termijn van 60 dagen waarover hij beschikt om een
vordering in te dienen en naar het feit dat hij zijn vordering wenste te staven met
stukken die hij niet te zijner beschikking had;

2.2. Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer
ongewoon karakter van de procedure tot schorsing bij uiterst dringende nood-
zakelijkheid en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging
voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging tot een
strikt minimum zijn teruggebracht, een verzoeker de verplichting heeft het uiterst
dringend karakter van zijn vordering duidelijk aan te tonen; dat hij in dat verband niet

alleen moet aantonen dat de behandeling van de vordering volgens de gewone procedure te laat zou komen omdat het aangevoerde nadeel zich op dat ogenblik reeds gerealiseerd zal hebben en niet meer of nog slechts heel moeilijk hersteld zal kunnen worden, maar ook dat hij bij het instellen van de vordering met de vereiste diligentie opgetreden is en dat hij aldus, na de kennisneming van de beslissing die zijn nadeel veroorzaakt, niet onredelijk lang gewacht heeft met het indienen van het verzoekschrift;

2.3. Overwegende dat het verzoekschrift ingediend is de zestigste dag na de kennisneming van het bestreden besluit; dat, daargelaten de vaststelling dat verzoeker op geen enkele wijze aantoont welke stukken hij slechts zeer recent bij zijn dossier heeft kunnen voegen, de procedure bij hoogdringendheid in ieder geval niet toelaat dat een verzoeker talmt met het indienen van zijn vordering; dat immers dat talmen het bewijs inhoudt dat de verzoeker zelf de zaak niet hoogdringend acht en dat, meer nog, dat talmen de wapengelijkheid onder de partijen ernstig verstoort doordat verzoeker zelf de nodige tijd neemt om het verzoekschrift te redigeren maar de tegenpartij -en de organen van de Raad van State- dwingt tot een minimaal onderzoek; dat overigens, waar verzoeker het hoogdringend karakter van zijn vordering koppelt aan de datum waarop hij zijn nadeel definitief gerealiseerd ziet - 13 januari 2004- de vaststelling zich opdringt dat hij door zijn talmen de Raad van State in de onmogelijkheid heeft gebracht om met inachtneming van de gewone procedure nog voor 13 januari 2004 een arrest te wijzen -hetgeen niet zonder meer uitgesloten mag worden geacht-, hij zelf verantwoordelijk is voor het hoogdringend worden van de zaak;

2.4. Overwegende, besluitend, dat door het talmen met het indienen van zijn vordering, verzoeker niet in de voorwaarden verkeert om beroep te doen op de procedure van de hoogdringendheid,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig november 2000 en drie, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.